

MINUTA TICHÁ

ZA MÉ BÁSNĚ

KTERÉ SE NEDOŽILY

TÉTO CHVÍLE

nehtem do skla

Nohama svýma těžcí
navždy jsme klesli až na dno
jen hlavou zvednutou nám proplují hejna ptáků
vysoko nahoře těsně pod hladinou
po nadlidských tazích
A my zůstaneme

(PODUM)

Modravý plamínku ve zkřehlých dlaních
Pro tebe dýchám Žij
Celý tě volám tichým nevoláním
Tichým trnutím do sebe se k tobě skláním
Modravý plamínku ve zkřehlých dlaních
Třeskutý pramínku zurčící po zbrocených zaklínáních
Své odevzdání Žízni Žij

Mám na krajíčku
svou schoulenou típající lásku,
zkonejšený sten,
Srdcem dokořán zbloudilou vlaštovičku
vypusť a doufej
zda se vrátí
do stínu ztuchlých stěn

Motýlku Který Odlétáš
Otlučen o žebra mých temnot
Až to bolí
Zůstaň
To uniká život v povzdechnutí
Motýlku Který Odlétáš

Marně se namáhá mlhavý vír
pozvednout tíhu
kterou do mne stáčí

Má duše pobíhá jak krysa pod kamenem

Kde je ta dívka
Kde je ten klín
co věří mému pláči

(BOLEST)

Přikládáš k jejím chtivým rtům
pohár naplněný až po okraj
a ruka se ti chvěje

O zuby zvoní sklenice
A ona ucukává

Ne Ne Ne Konec se kruhem vrací ze všech sil
až rozkmitán posléze utkví
otlučen o návraty

Uondána pak
prostřílené dítě
leží v tvých pažích zcela bez naděje

(PĚNA U ÚST čili POKUS O PORNOGRAFII)

O MÍJENÍ A POMÍJENÍ

JEŠTĚ NE

DOUFÁME A PŘESTO PROSÍME

JEŠTĚ NE

Hordy holek vyrazily na veliký hon
Houpavý krok a pěsti hodně nízko
Suverénní střelou klesáš aniž vydáš ston
Jdou a srdce po nich: pusté spálenisko

Krasavice plují
ranními ulicemi
neboť splněno
čeho dosáhnout chtěly
Podivným chladem
šťěstí se vytetelí
a něco malinkého
na dně želí
pro to, več doufat
se hoch neosmělí

Bozky chodí bosky
po stezkách stesků

PŘIJALY FIALY
PĚKNĚ SE USMÁLY
PŘIJALY FIALY
NEDALY NIC

DÍKY TI ZA KYTI
ÚSMĚV SE ZASVÍTÍ
DÍKY TI ZA KYTI
NECHCEME VÍC

Všechno je marné děvčátko švarné
Marné jsou marné tvoje slzy
Co bylo bylo nic už nezbylo
Zbylo jen zbylo to co mrzí

Uprostřed je prázdná tma
plná pobíhání
Miláčku Ach miláčku
Tak krásně tě mám rád
a ty nepřicházíš
ani vzpomínáním

Sám sebe bít
Ten postoj soudce
nad zády mrskaných –
Je po všem

Na dně přítmi se svíjejí zmrzačení
a ty, do hloubi tou tmou vykotlaný,
si říkáš:
Je po všem.

A pláč a smích
už ani nedýchají.

(SEBEKÁZEŇ)

Studánko vody čiré
pohlazena se chvějící
vědoucím smutkem
beru tvé starostné zneklidnění do dlaní
abych tě políbil
Studánko vody živé

Kolem utopence mlčky plují dvě zelené ryby
Ryby které nevědí že marně čekají
Sliby chyby Kdyby Kdyby Kdyby
Kolem utopence plují dvě vzteklé zlé zelené ryby
Vprostřed pohlazení náhle leklé vším tím co tu chybí
Tím co utápěná touha sotva utají

(NEVĚRA)

Mdlé ráno polykané samozřejmě
jako vlažná voda před harakiri
tě zákeřně udeřilo pod pás
prudkou melancholií zplihlé kocoviny
Jiskřivý a břitký nůž dne si s osudovou nutností
rozevřením víček opět vrážíš do břicha
bezvládny sebevrahu
věčně v řezu rány obracející ostří myšlenek

(PROCITÁNÍ)

Podzim se tebou žene jak prázdnou ulicí
Opadalé listy létají jak ptáci ve vichru bezdomoví
Smršť bezmoci rve se stěn všechno co sis vysnil
a mezi temnými zdmi pozvolně se tiší k zemi

Čelo střelám deště vstříc, krok vážne v černých cárech.

Upadnout na tvář Drobně vypršet

A z kalužiny být chladným větrem vybičován v nic

(ÚNAVA)

Svíjím se jako svíce

Svůjím se jako svíce
Má malá kouzelnice
Kolibříku můj

RTY

Rty sevřené
Rty mlčící
Rty tiché
Rty skromné
Rty snící
Rty ostýchavé
Rty letmé
Rty pohlazení
Rty prosba
Rty úlek
Rty naděje
Rty na vlášku
Rty rozpukané
Rty puklé
Rty odevzdané
Rty vzdávající se
Rty dané
Rty hledané
Rty hladné
Rty hladové
Rty pohlcující
Rty pružné
Rty obepínající
Rty rozevřené
Rty propadající se
Rty mizící
Rty nenávratné

Rty toužící
Rty tiché
Rty radostné
Rty vděčné
Rty vítané
Rty chtivé
Rty zuřivé
Rty nenasytné
Rty sobecké
Rty hltavé
Rty polykané
Rty pohlcené
Rty splývající
Rty plynoucí
Rty nekonečné
Rty věčné
Rty splynuté
Rty stavené
Rty stojící
Rty tkvějící
Rty nekončící
Rty propastné
Rty hluboké
Rty bezedné
Rty bezradné
Rty otázka
Rty vlahé
Rty rosa
Rty déšť
Rty dotýkající se
Rty poznávající
Rty putující

Rty hledající
Rty nalézající
Rty nalezené
Rty důvěřivé
Rty oddané
Rty chvějivé
Rty vroucné
Rty vesmír
Rty vzájemné
Rty spojené
Rty pojící se
Rty pijící
Rty opilé
Rty vrávoravé
Rty těkající
Rty ťukající
Rty uvítané
Rty hoštěné
Rty hostící
Rty nalévající se
Rty tekoucí
Rty zurčící
Rty osvěžující
Rty opájející
Rty opojené
Rty usínající
Rty snící
Rty probuzené
Rty polekané
Rty přimknuté
Rty hnané
Rty ženoucí se

Rty bořící se
Rty hroužící se
Rty nořící se
Rty pohroužené
Rty tonoucí
Rty vzpírající se
Rty vzpínající se
Rty vzepjaté
Rty sepjaté
Rty obětující se
Rty obětované
Rty opětované
Rty opětovné
Rty neustálé
Rty pršící
Rty tryskající
Rty vířící
Rty vížící
Rty svazující
Rty obepínající
Rty poutající
Rty spoutané
Rty bezmocné
Rty trhající se
Rty roztržené
Rty řinoucí se
Rty klokotající
Rty chladivé
Rty omývající
Rty čisté
Rty průzračné
Rty křišťálové

Rty zvonící
Rty bijící
Rty pulsující
Rty živé
Rty krvácející
Rty otevřené
Rty dokořán
Rty zvoucí
Rty vyzývající
Rty vyzývavé
Rty odvazované
Rty odvázané
Rty živelné
Rty bouřlivé
Rty smetající
Rty valící se
Rty vlnící se
Rty pohlcující
Rty pěnicí
Rty slané
Rty slabé
Rty slaboučké
Rty lehýnké
Rty pěnice
Rty pírkó
Rty duše
Rty odlétající
Rty oddechnuté
Rty vanoucí
Rty větérek
Rty pohlazené
Rty děkující

Rty vděčné
Rty věčné
Rty jediné
Rty trvající
Rty nekonečné
Rty omračující
Rty omráčené
Rty rozplývající se
Rty zanikající
Rty unikající
Rty unikající
Rty unikající
Rty hravé
Rty dravé
Rty deroucí se
Rty drásající
Rty ostružinové
Rty mučivé
Rty bolestné
Rty hořké
Rty vířící
Rty tížící
Rty unavené
Rty děkující
Rty vděčné
Rty věčné
Rty pomíjivé
Rty pomíjející
Rty tápající
Rty chápající
Rty zachraňující
Rty mizící

Rty tonoucí
Rty pomíjející
Rty malověrné
Rty prosící
Rty podpírané
Rty tonoucí
Rty utápěné
Rty vzpínající se
Rty doufající
Rty uplývající
Rty beznadějné
Rty bloudící
Rty zbloudilé
Rty štvané
Rty tulící se
Rty bojící se
Rty všeobjímající
Rty ochabující
Rty bezvládné
Rty beznadějné
Rty dotýkané
Rty dotýkavé
Rty uklidňující
Rty snící
Rty lživé
Rty lživé
Rty plačící
Rty hodné, hodné
Rty doufající
Rty loučící se
Rty bázlivé
Rty bláznivé

Rty šílené
Rty šílicí
Rty svíjející se
Rty uchvacující
Rty drásající
Rty smutné
Rty smutné

Rty poslední

Jsi klaviatura
a varhany zní
ve mně
Jsem zpívající klaviatura
i varhaník

Jsme tón

Koloredo je kaňon
Koloredo je řeka
Co z toho je má láska

Věřívám poznovu od začátku

Už se ve mně tahle chvíle řítí do sutin
a pavouk zástěrky už spřádá
a zbořeniště chladí smutný stín
že mě mohla mít snad ráda

Mé srdce zmučené
pohozeno leží na kavalci

V mžitkách života
se svíjí a choulí
jako by je ještě bili

Mé srdce zmučené
pohozeno leží na kavalci

A čas padá jako sníh, jako saze, jako kamení

(A někdo se usmívá
a na břicho točí palci)

A má bezmoc pomalu, však jistě kamení

Vyšli si mládenečkové

Vyšli si mládenečkové v zelených kamizolkách na lov
Vyšli si mládenečkové, kamizolky zelené,
na zteplých plecích samopal
Vyšli si mládenečkové v zelených kamizolkách na lov

Obloha zatím nehybně tkví
podřezávaná
někde kolem dokola pod obzorem
létající cirkulárkou

Jsi slepý, Ivane.
Cožpak nechápeš,
že když máš zavřené oči,
jsi slepý?

Zasněný Ivane,
vozí tě na lodičkách lží
přes řeku pravdy
A překotí-li se, utoneš.
Jsi slepý.

TĚM, KTEŘÍ ODSOUDILI...

Nikdo si nezapamatuje jméno
ale budeš to ty
kterýs byl proklínán
před tisícem roků
jako dnes
a jako zítra

Kolikpak velikejch pánů
učilo po svém svět skákat
Všichni už dávno jsou v pánu
a nikdo nebude plakat

TEXTY

Škoda jen / že ten sen / zmizí dřív než / přijde den
Škoda jen / že ten den / není snění / podoben
Honem sni / že jsi s ní / Honem než se / rozední
Tahle zmije / Co se smí, je / jen polibek / poslední

Dlouhá léta / Dlouhá léta / Dlouhá léta / bude sám
ten, kdo čeká / zda přijde ta / co ji ve snu / volávám
Dlouhá léta / Dlouhá léta / Dlouhá léta / uplynou
Léta kletá / a zakletá / a nepoznáš / jedinou

Dlouhý den / Dlouhý den / přebolí chachachácháá
ale sen / ale sen / tě skolí
Jak / to / udělat mám
Jak / to / udělat mám

Dlouhá léta...

Jí vé snú vó lám

Jakáá je to škoda
Že čas ply ne jak vo da
a při tom nóvém není o co stát
Už se čas nezastaví
Už nikdo nedočkavý
nebude mít tě nikdy nikdy rád

1. Měl tě rád a měl tě jenom jednou
a jakoby pod rukama tál
Všichni kteří přišli všichni se zas zvednou
a půjdou po svých, a půjdou dál
2. Ted' budeš čekat věčně na tu chvíli
Můžeš vzpomínat jen co ti všechno řek'
Co je mu po tom že tvé srdce šílí
Co je mu po tom že nenacházíš lék

Když je luna úplná
myslím na velké přání
Když je luna úplná
vzpomínám na shledání

Když je luna úplná
a kolem světlo sivé
Když je luna úplná
čekám děvče zimomřivé

Dáš mi hlavu na hrudník
a budeme dýchat spolu
Stulíš se mi pod kabát
a propadnem se někam dolů

Dáš mi tváře do dlaní
rukama mi chytneš klopy
a jen proto že je noc
oči se nám neutopí

Popadalo tolik hvězd
a já myslel pořád na ni
Měsíc je jenom jeden
já mám jenom jedno přání

Když je luna úplná
a kolem světlo sivé
Když je luna úplná
čekám děvče zimomřivé

Dáš mi tváře do dlaní
rukama mi chytneš klopy
a jen proto že je noc
oči se nám neutopí

Lá Lá Lá Láska
je jako med
Při ní se mlaská a
lepí se rét
Lá Lá Lá Láska
Kdo by to sved
Odolat Láásce když
je jako med

Škoda mládence který neměl holku
Který neusnul žádné na podolku
Škoda mládence Škoda mládenečka

Škoda panenky která neví ani
že všichni hoši dívají se za ní
Škoda panenky Škoda pěkné panny

Škoda mládence Škoda dívky čisté
Museli jste jít a nemilovali jste
Škoda mládence Škoda pěkné panny

Škoda panenky která neví ani
že všichni hoši dívají se za ní
Škoda panenky Škoda pěkné panny

Škoda mládence který neměl holku
Který neusnul žádné na podolku
Škoda mládence Škoda mládenečka

Tak někdo přijde a řekne
Pojď Pojď
Půjdem spolu
Lekne se jablíčko když
utrženo
padá dolů?

HEJ HOLA HEJ

Pochodem chod Le vá Pravá

a vzadu zůstává

na co se nadává

Pochodem chod –

Řežou nás do krve

a my zas jak prve

Pochodem chod

Hej hola hej a Ta sladká

nevinná děvčátka

že noc byla krátká

Hej hola hej –

Se srdcem od krve

voláme jak prve

Hej hola hej

Hej hola hej Ta jediná

nezavzpomíná

a klidně usíná

Hej hola hej
Své srdce od krve
nesem jí jak prve
Hej hola hej

Pochodem chod Le vá Pravá
a vzadu zůstává
na co se nadává
Pochodem chod –
Rozdupem jak prve
své srdce do krve
Pochodem chod

Pochodem chod Le vá Pravá
a vzadu zůstává
na co se nadává
Pochodem chod Le vá Pravá
a vzadu zůstává
na co se nadává

JINGLE BELL

Rolničky Rolničky
zvoní hebkou tmou
jak něžnými střevíčky
tepou duši mou
Rolničky Rolničky
roní hudbu svou
Něžnou písni pod víčky
do pohádky zvou

SLUNKO VYCHÁZÍ

Slunko vychází
A taky zapadá
Pohlédni za záda
Jak mnoho už jsi ztratil
V duši tě zamrazí
Slunko vychází
A taky zapadá

Slunko zapadá
A taky vychází
Neboj se nesnází
Dobrý čas se vždycky vrátil
Vrátí se nálada
Slunko zapadá
A taky vychází

Slunko vychází

...

TUŘANSKÉ ZVONY

Ref.: Tuřanské zvony
Pěkně znějí
Na všechny strany
Vyzvánějí

Ten kdo je dělal
Ten kdo je lil
Ten do nich srdce
Své zavěsil

Ref.

Ten kdo nás dělal
Ten kdo nás lil
Ten do nás srdce
Své zavěsil

Ref.

...

MARNĚ MÉ SRDÉČKO

Marně mé srdéčko hledá
Toho, kdo usnout mi nedá
Marně mé srdéčko
Marně mé srdéčko
Marně mé srdéčko hledá

Pořád má tvářička bledá
Trápí se Běda, ach, běda
Pořád má tvářička
Pořád má tvářička
Trápí se Běda, ach, běda

ХІІІ

Ač Bdím, Celý Čekám Duší Dětskou Elfa
Filigránové Gusle Hrají Chorál Iridiových Jmen
Kde Láska Mře Na Nic, Ostychem Pokořen
Raněn Řevem Svědomí Šeptám
Táhlé Ticho Utápí Vábné Zvonky Žen

(ABECEDY I)

A, B, C, Č, D,
E, F, G, H, CH,
I, J, K, L, M, N,
Ň, ⊙,
P, R, S,
ŠT! UVWXYZŽ

(ABECEDY II)

A

N

Á

: VEZMI SVŮJ KŘÍŽ

L

E

D

U

J

M

N

E

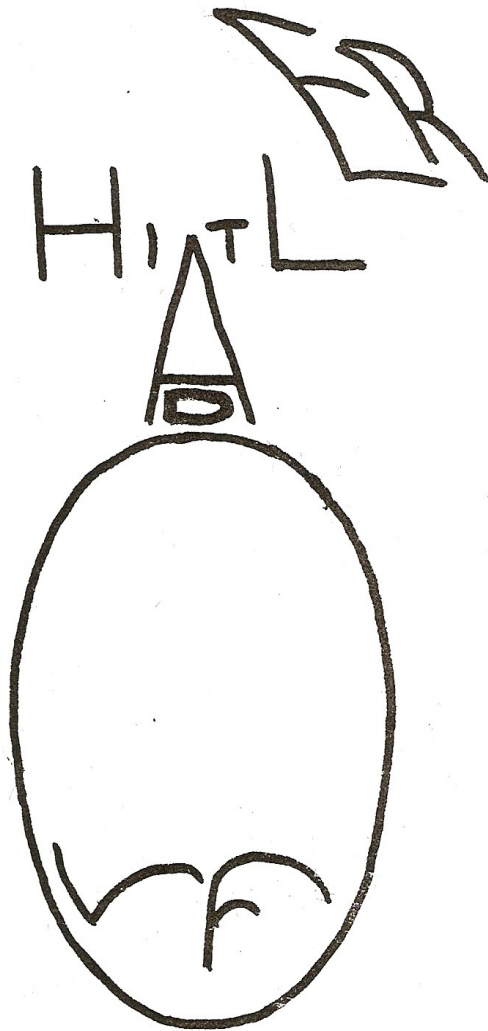
MRA'Z

~RA'Z

~RA'Z

~RA'Z

RAF

INZERÁT

Sem pohled', Lásko má! Zde volám já, Tvůj Osud!

Kde to oba bloudíme, že nesešli jsme se dosud!

Napiš hned! Ozvi se neprodleně!

Zn.: „Jenom to nesmíš říct mé ženě.“

MÉ JEDINÉ ČTENÁŘCE

SBOHEM, SNY.
OPĚT JE TU REALITA.
NADĚJE JAK PŘED DVACETI LETY
ZAS PO HUBĚ JE BITA.

(Praha, leden 1989)

PRAŽSKÉ METRO V LEDNU 1989

Metronom metra, co pod Prahou jak srdce tepe,
podobá se teď tikání časované bomby.
Co mohlo být jenom velkolepé,
změnilo se rázem v mučírny a katakomby.

OD BRIXENSKÝHO MĚSÍČKA
NOC POŘÁDNĚ ZTMAVLA.
MÍVALI JSME HAVLÍČKA,
DNESKA MÁME HAVLA.

TAK PŘECE LÉTEJ

Tak přece létej když máš křídla
Proč se pořád plazíš při zemi
Podívej se tma už kolem zřídla
I přízraky mizí chvílemi

Tak přece létej když máš křídla
Cožpak jsi na ně zapomněl?
Srazila tě dolů hrůzy zřídla
Ty bys tam navždy zůstat chtěl?

Tak přece létej když máš křídla
Jen tak můžeš ujít pohromě
A ty stále myslíš na osidla
a že v prachu máš se ohromně

Tak přece létej když máš křídla
Cožpak je to takhle se všemi?
Komu múza štěstí nenabídla
ten raději navždy oněmí?

Tak přece létej když máš křídla
Srdce kompas za svým světlem leť
Chceš-li za tím v čem se duše zhlídla
neváhej a zvedni se už teď

(14. 8. 1989)

PO VYPNUTÍ TELEVIZE 24. 11. 1989

Je půlnoc

Něco končí Něco začíná

Začíná nový den Začíná nový rok Začíná nová éra

Začíná naděje že už je nenávratně pryč co bylo včera

TĚM, KDOŽ SE NEDOŽILI

Jak vám to říct naši drazí
Vám kdo cestou dlouhou tolik let
všecek se utrmácel
Kdo nedošel Nedoběh'
Kdo na prahu nových dní se skácel
Jak vám to říct že jste se s námi dočkali
a váš sen nás jako vlajka doprovází

(25. 11. 1989)

DĚTEM

Žlut'oučké slunce
se shlíží v tůňce
Paprsků unce
lahodí muňce
voda zas kuňce
a tak ji zunce
Mne v každé buňce
však táhne to k šunce

(RÝMY PRO NEZNÁLKA)

SLUNEČNÍK A SLUNEČNICE

Slunečník a slunečnice
potkali se při muzice

Pěkně vítán milá paní
Což tak zkusit tancování

Slunečnice řekla Dík
Počkala bych na valčík

Valčík hudba nezahrála
Slunečnice se však smála

Ač slunečník pěkný byl
slunce by jí zastínil

ZÁHADA

Vlny v písku zanechaly
opuštěný domek malý –
prázdnou mušli. Opravdu je
prázdná? Kdo v ní povykuj?
Kdo v ní šeptá, šumí, hlučí?
Že bys tohle neuhodla?
To v ní zbytek moře hučí!

ZÁZRAK

Bílý mráček nad hlavou
pláče vodu modravou

A když všechna spadne na zem
je tu žluté slunko rázem

Žluťoučkými prstíčky
hladí modré loužičky

Vtom se velký zázrak stává
Ze země ježí se zelená tráva

útržky

Ó jak miluji tě sněhu
pro tvou tichou křehkou něhu
pro tvé samozřejmé padání
jež i v smrti pohladí a nezraní

Buchy buch Buchy buch
Srdce to je dobrý bůh

ODPOVĚDNOST

(Nad Utrpením mladého Werthera)

Když mluvíme
nemusíme myslet na Goebbelse,
stačí na Goetha.

Přehlédnuv okamžik,
v němž slovo ztěžklo na olovo,
udiven počítal mrtvé, které postřílel,
sám zůstává živ.

Co hodíš?
Chléb může ztvrdnout v kámen,
když mluvíme.

KDO SPOLUPRACOVAL

Kdo byl chytrý, spolupracoval

Kdo byl hloupý, spolupracoval

Kdo myslel, spolupracoval

Kdo nemyslel, spolupracoval

Kdo něco měl, spolupracoval

Kdo nic neměl, spolupracoval

Kdo byl bohatý, spolupracoval

Kdo byl chudý, spolupracoval

Kdo měl dům, spolupracoval

Kdo neměl dům, spolupracoval

Kdo měl děti, spolupracoval

Kdo neměl děti, spolupracoval

Kdo byl ženatý, spolupracoval

Kdo byl svobodný, spolupracoval

Kdo miloval, spolupracoval

Kdo nenáviděl, spolupracoval

Kdo byl šťastný, spolupracoval

Kdo byl nešťastný, spolupracoval

Kdo se bál, spolupracoval

Kdo se nebál, spolupracoval
Kdo byl veselý, spolupracoval
Kdo byl smutný, spolupracoval
Kdo chválil, spolupracoval
Kdo nadával, spolupracoval
Kdo se vzpíral, spolupracoval
Kdo se nevzpíral, spolupracoval
Kdo chodil do průvodu, spolupracoval
Kdo nechodil do průvodu, spolupracoval
Kdo volil, spolupracoval
Kdo nevolil, spolupracoval
Kdo nechtěl za hranice, spolupracoval
Kdo chtěl za hranice, spolupracoval
Kdo zůstal, spolupracoval
Kdo utekl, spolupracoval
Kdo byl na svobodě, spolupracoval
Kdo byl ve vězení, spolupracoval
Kdo nebyl v blázinci, spolupracoval
Kdo byl v blázinci, spolupracoval
Kdo mohl, co chtěl, spolupracoval
Kdo nemohl, co chtěl, spolupracoval
Kdo mohl studovat, spolupracoval
Kdo nemohl studovat, spolupracoval

Kdo mohl učit, spolupracoval
Kdo neučil, spolupracoval
Kdo mohl psát, spolupracoval
Kdo nepsal, spolupracoval
Kdo měl červenou knížku, spolupracoval
Kdo neměl červenou knížku, spolupracoval
Kdo hajloval, spolupracoval
Kdo nehajloval, spolupracoval
Kdo žil, spolupracoval
Kdo zemřel, spolupracoval
Kdo se zabil, spolupracoval
Kdo se nezabil, spolupracoval
Kdo dýchal jejich vzduch, spolupracoval
Kdo nedýchal, spolupracoval
Kdo spolupracoval, spolupracoval
Kdo nespupracoval, spolupracoval

MĚSÍC OPTIMISTA

Pohlédls vzhůru
ze dna beznaděje
a spatřils že Měsíc se na tebe zářivě směje
Tak přece je pravda
co v tvém srabu
zdá se ti být neskutečné:

Klenoty noci
na rozdíl od věcí lidských
jsou věčné

ZDENĚKU CHALABALOVI († 22. 11. 1979)

Zas voláš po Karin
a slyšíš hoboje
a já bych přispěchal
a dal se do boje
a já bych všechno dal
v tom tichém uchvácení
Však běda, básníku:
K ničemu to není

Tak málo dostal jsi
a tolik musíš dát
když hrůzou šílená
hoboj začne hrát
Chlapče můj jak ti pomoci
když jdeš na mučení
Ať co chci udělám
k ničemu to není

Tak málo dostal jsi
a všechno musíš dát
a můžeš jedině
myslet na návrat
Odcházíš s písničkou
Mizíte v dálce tlení
Ach běda básníku
K ničemu to není

Můj život podobá se útěku
plamene svíčky vzhůru
který knot táhne níž a níž
a zapálí jen pošetilou můru

NEBESKÝ ORLOJ

Kyvadlo Slunce utíná noc a den
a Měsíc mezi hvězdami
přesýpacím hodinám je podoben
To nebeský orloj tiká nad námi

Pod ciferníkem olbřímího časostroje
na dně nezměrného Vesmíru

člověk malý a život krátký je
a ty se ptáš, v hrudi kmitání nepokoje,
co za osud ti ukazují hvězdné rafije

ZNAMENÍ

Orloj vesmíru odbíjí nám nad hlavami
Prostorem zní neslyšná zvonkohra hvězd

Co důležitého říkají všechna ta velkolepá znamení
nebeského hodináře?

Potomci astrologů se marně snaží přečíst ten vzkaz

(DĚKUJI TI, HELENKO KELLEROVÁ)

Jsem slepý a hluchý
a Láska oddaně
písmenka mi kreslí do dlaně

Kdy je to prst Lásky a kdy Zloby?
Láska nikomu ráda bolest nepůsobí